

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۷۷۵۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجموع رساله در احوال اللغات خرابه زبانها

مؤلف شیخ محمد باقر خراسانی

مترجم رساله در معرفت لغت - ایست فعل

شماره قفسه ۱۷۷۵۶

شماره کتاب ۲۰۸۹۲۱

۱۷۷۵۶

تعمیرات
از آ...

وَارِبِ الْبَاطِلِ بِاطِلًا حَتَّىٰ اجْتَنِبَهُ

۱۷۷۵۶
۲۰۸۹۲۱

بِحَسْبِكَ يَا اَحْمَدَ الْاَحْمَدِي

چون الف ایدیفال استکتاب - ابتدای کار شد اندر صورتی

ب ب بنیکو در بی بی در کلام منفعتی با چه رساله در لغت

ت بد تو به بار کرد در زینت کرد در صدقه بار دفع بلا

ث لکر دیدیفال اندر ظلم کرد اندر دین دین نیک نام

کا جب تکین دو کار نین کت بی بی تا که همان دولت

ح ر خوب و لر تاج نور از بندارضا ایمن نور

خ بن شکر خال در فو خطر با خدا باسی نبرد کن کند

۱۲۶۸
۱۶
۱۴۵

وَارِبِ الْبَاطِلِ بِاطِلًا حَتَّىٰ اجْتَنِبَهُ

۱۷۷۵۶
۲۰۸۹۲۱

بِحَسْبِكَ يَا اَحْمَدَ الْاَحْمَدِي

چون الف ایدیفال استکتاب - ابتدای کار شد اندر صورتی

ب ب بنیکو در بی بی در کلام منفعتی با چه رساله در لغت

ت بد تو به بار کرد در زینت کرد در صدقه بار دفع بلا

ث لکر دیدیفال اندر ظلم کرد اندر دین دین نیک نام

کا جب تکین دو کار نین کت بی بی تا که همان دولت

ح ر خوب و لر تاج نور از بندارضا ایمن نور

خ بن شکر خال در فو خطر با خدا باسی نبرد کن کند

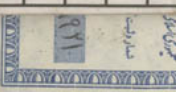
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجموع رساله در احوال اللغات خرابه زبانها

مؤلف شیخ محمد باقر خراسانی

مترجم رساله در معرفت لغت - ایست فعل

شماره قفسه ۱۷۷۵۶

شماره کتاب ۲۰۸۹۲۱

۱۷۷۵۶

تعمیرات
از آ...

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجروح و مصالحه در احکام الفتوح النبویه

مؤلف شیخ محمد رفیع بن ابی بکر طبرستانی

مترجم رساله و ترجمه و تصحیح ابلیس فصل

شماره قفسه ۱۷۷۵۶

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۹۲۱

۱۷۷۵۶

تعیین که

است جز

از آن

وَارَى الْبَاطِلِ بَاطِلًا

بِحُجَّتِكَ يَا رَحْمَنُ

چون الفایده نقل از کتاب

ببینی که بیاید در کتاب

تبدیل تو به بار کرد در هر روز

تذکره دیدن با اندک کلام کرده

کجا چند سخن در کار نیست است

از خون و لبر نایز نور در بلبلان

رخ نباشد خفا از نور و نظر با خندان

۱
۲
۳
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۱۱
۱۱
۳۱
۵۱
۵۱

تنبیه
۱۷۷۵۶
۲۰۸۹۲۱

در صورتی

و لکن

۱۲۶۸
۱۲۵۲
۱۵۵

۵
۵

۵

۲

دوشمن خوار شدن پیش در غم اندوه کس از او پیش ۵
ذیبال آید کس از او هم عمر و نام ز دولت به نواز ۵
سجای خویش در مایه بجان عاقبت یاید آن سخن مان ۵
ز سعادت باشدت فرود کار هم بیاید آنچه از خرد کار ۵
سزای سخن میاید هم پیش باید از دشمن خرد کردن مقیم ۵
ش صابر باش تا بای مراد چون که در صبر کار بکنند ۵
ص روز چند غم خوار شود بنگ اندیشه کار نور ۵
ض اگر آید بفکای خوب کار دره خالق تو بر کار ۵
ط نور امین ز هر اندوه غم پس بیا که مقصود ز غم ۵

ظ اگر آید بفکای اندر زمان ای که در کدورت از زمان ۵
ع چون آید در کس باش از بدای فارغ از او باش ۵
غ اگر آید بفکای هر چند جمع کوه کار کرد کار کار ۵
ف اگر آید تو مضمون قول به سخن ای شرح از هم قول ۵
قایم آن جوکت تا که در در خلوصت افتر آن تا که در کمان ۵
ک چون آید بفکای از مرد قول از غم اندوه دل کرد در خلاص ۵
ل از کار ملامت بایداو یابد نفس باز کرد یابد دست ۵
آز کار بگذر برده است غیر یابد را نکه از زده است ۵
ن از حلقه بگذر بنیاز سار دوش سازد کس کار عالم کار بار ۵

وَالنَّوَى يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ يَا مُسْتَبِيبَ الْأَسْبَابِ
 يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ يَا فَاضِحَ الْحَاجِبِ يَا مُجِيبَ
 الدَّعَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا وَدَّيَ الْحَسَنَاتِ يَا دَافِعَ
 السَّيِّئَاتِ يَا مُقِيدَ الْعَثَرَاتِ يَا نُورَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَا غَافِرَ اللَّطِيفَاتِ يَا سَاتِرَ الْعَيْبِ
 يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ أَقْضِ حَاجَتِي فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ الْأَدْعِيهِ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِيِّ وَالْآخِرِيِّ
 يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 حاجت که خواهم در این
 بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷۷۵۶
 ۲۰۸۹۴۱

بسم الله الرحمن الرحيم
 در بیان فضیلت کلام که با زحمت چون قرآن در دست
 در جهات و جنبات و صفات المخرن به آن شرفی در می باشد قرآن مجید
 خوانند و از بیان در هر درج باشد قرآن العظیم خوانند و از بیان در هر درج
 به قرآن السدید خوانند و از بیان برین که در جمیع در بیان سخن و حق
 که احقران آن کلام خوانند و از بیان کلام و معتقد به کلمه خوانند
 قرآن مجید بحکم است در جنبات براف آید و از آن اعجاز هر جانب
 سال در شرح که تقریباً بهمین در بیان المخرن که در کلام با در شرح که در کلام
 انواره و افواجات و صفات که در کلام که در کلام که در کلام که در کلام
 به بر این شرح در این کلام که در کلام که در کلام که در کلام که در کلام
 بحکم برده است و در کلام که در کلام که در کلام که در کلام که در کلام
 داده و طبع آن و حکم است از کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی
 در وجه است از کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی
 ادعای قرآن است که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی
 که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی
 مستحق و سزاوار است که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی
 خدایت که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی که در کلامی

عربی

مقارنه شتر و گاو در عمل

پدیده منفعت است **مقارنه سوسه و گاو در عمل** دلالت کند
بر کسینا بر همت در صورت بر تریج هذو در اعتبارات
دقت حال اهل سلاح و جدال مینا خلدن جهت دین است
و قننه میان امراء و شراف و قننه بزرگان و کمر هوا
در وقتش و عونت است خوب وقتها بوجه قننه صاحب و کمر
از حرکت و کثرت آبروش در شرق و جواق و در علم بر تریج
مقارنه شتر و گاو در عمل دلالت کند بر کثرت تکاح و نماز کاری
مینا از و اج و عفت در زنان و اهل طب و مصل علماء
و شراف به سو و طب و بر آمدن مراد ما در اعتبارات
همه در ذرات نعمت دین در کسینا به اران و کثرت خیرات
در وقت عبادت خاتما **مقارنه عقاب و شتر در عمل**
دلالت کند بر قوت تجار و راهب زار در حاج و دیوان
و ظهور زمینان در باب تاجید و تحقیق در راستی
در خلدن در غیبت مردم بجم در سدن مسافران
در ضایع خوشی و وقوع معادلات با نفع و عیب بزرگان
بهاران و در ظاهر احوال و در است آمدن بپسرا در و بیج
کسبت و در سبب کتابت و با و صفایر بهر

مقارنه زره و شتر و گاو

مقارنه عقاب و شتر و گاو

مقارنه

مقارنه قمر و سوسه در برج حمل دلالت کند بر رون حال اولاد
و سلامت فرزندان در روان او هم و جرمای خوب و نیکو بهر
و است و وضع سخن نماند و بهر مای سخن او بهر ان او در شتر است
مقارنه زره و شتر و گاو دلالت کند بر منفعت جان در و اج و وقوع فراق
و طلاق و کثرت فتنه و نا و در کوی و لذتین و بیماری در زنان و
مطربان و در و باز نکر و بر در و باقی **مقارنه عقاب و شتر و گاو**
دلالت کند در سخن است بر و در جهت کجا بهر
و حضرت تبه و در و بی و در و خات در جهت و بر و در سخن
و در و در و بی و لغز و سخن و قننه و ظاهر و کزبان و سخن فغان
و زحمت های و کتب و در و در و در و در و در و در و در
نزددن و طرز ان و قطع طوف و فرزند و در و در و در و در
قب و در و در و در **مقارنه شتر و گاو در عمل** دلالت کند در حضرت عیسی
و بهر نماند و در و در و در و در و در و در و در و در
و طران و بیماری در و در و در و در و در و در و در و در
دلالت کند در شکای علی و در و در و در و در و در و در و در
بهر و کثرت بیج و در و در و در و در و در و در و در و در
و بر و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در

مقارنه زره و شتر و گاو

مقارنه زره و شتر و گاو

مقارنه عقاب و شتر و گاو

مقارنه زره و شتر و گاو

مقارنه زره و عقاب و شتر و گاو

و علم دستم در کت لشکران و شکر کرد
مفوق خوب بنون موزبان التسه و درین دستبلا
و ارادت بر از اهل

دلائل کند بر فتنه و انزب و در فتنه صایه
و قتل های بر کان و هفت و قدرت و علم
شکران و شکر کرد، ذمیرت بر بنون موزبان
بنامه و اوسته و اسسلاهی مدت در ارادت
عزیزها

دلائل کند
بماری ناست و صفه دن و صفته ن ذمیر
بر ارادت و بیم نایان عالم و بس خلاق بعشق و کرامت
و اعت

دلائل کند بر بسای
در اجف و بر بر بن مغانی و بس نفع ن بر است
و غر و کرده اند نشسته بر در حنی بیدر و دنده که در اول
مرف و در زنده شدن از بزرگان و در درهما و علم بود

دلائل کند بر اندوه
عوان و صفه خزان و اول نواری و صفه حمر و تارک بر در در وقت
ماندن کاره

دلائل کند
الان

مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد

بر زلفت میان اکابر و سران سپاه و در اصلاح
و قصه از باب نایم و چهار باها از جو ارت و خنجر فاسد
دلائل کند بر امن و صحت

خلاق و بسای در دم و دنیا و طرب در کار بر و اعیان
و عفت اهل طرب و بسای رسوای و در وقت در در
القضا و و اعتدال هو

دلائل کند بر رونق احوال محترفه و وقت و پیران و تجار
و حاضر آمدن اهل فضل در مجلسی که بر حجتن بار نام گرم
و شدت کرامت صفار هو

دلائل کند
کند بر بخار هو و در وقت صحر بزرگان و بزرگ زندهگان
و ملامت خواتین و در سیر خلاق

دلائل کند بر نایب هو و طرب در اهل سپاه و محله
میان از روح و جو ارت و در زمانه که در کان و میل کهن
ما فحاک نایب سنده و بید نام خدام و می رم و در اهل صفای
و دنا و

دلائل کند بر کرامت خدای
هو و بسایر شهب و زهار و در اجف و صحت و در صلاه

مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد
مقارنه زهره و کمر در کرد

کشتن آنها **مقارنه مرغ و شتر در دلو** دلالت کند
بر غلبه لغت امرای دوز راه و چهار قضات و درگاه
و اخذ پیک از پیش هی و بد شدن هود و پهلای
به منفعت و حرب و اتمت بر بزرگان **مقارنه**
زیره و شتر در دلو دلالت کند بر صفای هوا
و جرح در علم و اشراف و دولت زنان در وقت
مطابن و جستن بهای بر خوشی و صحت خلایق
مقارنه عقاب و شتر در دلو دلالت کند بر کزنت
بها و دشت سر و در جمیع اهل رخصت و سبقت در علوم
و امانت در قهر و نوردن بارها و فرجه **مقارنه**
قره و شتر در دلو دلالت کند بر فرج و بر عقوبت
و کزنت خیرات و طاعت و سلامت معادن و صف
و بود **مقارنه زیره و مرغ در دلو** دلالت کند بر کزنت
پارندگی و بر پهلای نماندن و نسق مومن او پیش و سقوط
و دلاد از او **مقارنه عقاب و مرغ در دلو** دلالت
کند بر جنگ بر آن قوم و دشت از رعیت و ستم

بر حرف و در طایق غمز و سخت بر یکدیگر و ظهور همی غوغای
و نای و زنده هار و کجی بر کشتن بر او **مقارنه**
قره مرغ و دلو دلالت کند بر است معادن و بسته
شد فزانه و کفرهای نژاد و زنده مانا و پهلای صر
مقارنه عقاب و زیره در دلو دلالت کند بر دین بی ر
و اولی و زرد و زرب حال و رسته میان نماندن و کوهان و کشته
و سر **مقارنه قره و زیره در دلو** دلالت کند بر سلامت
معادن و نماندن دشت و بی عول و نم در **مقارنه قره**
و عقاب در دلو دلالت کند بر پهلای است و سر
و خرمای کوه و کون و کاردن کز کجاست افسون و برکت سحر
زان کواکب در برینه است **مقارنه شتر و ماهی**
دلالت کند بر پهلای ربه و اخذ حورنات و کزنت
در اواب حوت و خروج سلاطین و خرد پهلای نماندن
تفرق جستی سفیرگان و خط معادن و کزنت و خلافت
سیان مومک **مقارنه مرغ و زیره در دلو** دلالت
کند بر رب بر طرف شمال و رسیدن دین و تفرق

دزدان و بدکاران و رسوائی این طایفه و جنگ میان
 بران و دزدان و زدن دانا و بسیار شقی و کار بار
 بد و بر خود کشتن و قتل و کشیدن **شخص مع روی**
 دلالت کند بر بیماری و خوف مهتران و اکار بر
 هر قوم و کثرت در چشم و دل و شکستن اعضا
 و فساد تقود و رفتن از بلندها دستور **شخص**
مع ذنب دلالت کند بر قوت سلطان و اکار
 و از دیار باه این طایفه و عدل و انصاف در احکام
 و بسیار زر و وسیم **زهره مع روی** دلالت کند
 بر سبکرت حال زنان و امردان و در باب طلب
 و نکاحها و خیر و سوز و فراق و نعمت و رونق بازار
 و عطر فروشان و زینت سازان و جوهریان
 و بر آمدن حاجات **زهره مع ذنب** دلالت کند
 بر فراق و طلاق میان زن و اوج و زنان و مطلقان
 و بیماری امردان و کثرت فسق و سحر و جادو
 شوم ساده ز تخان و علت الت تناسل و نکاحها

۳۱

و صد و در استغز بهار شده چاهای در نوع است و اوقات این روز
 پیشه و ارا شغفها که بود وقت حیرت و غفلت باشد و هم از
 در حفت این روز را که بعد از بی بی محراب و بلبل و ساسن و سحریت
 بر یک چیزند که بگویم و اگر قریب بود الفواق بحسب فعلی و اگر
 افتد و زودت کند و قنوت و قنوتی همان و اگر زودت
 و نت و زراف و عین و شایه از هر نوع و در زودت و فراق
 نیت و اطمینان بر جی و این چیزها حقیقت است و دلیل دیگر این
 بیرون و بارشای سخت با در دو بهانه کرده و اگر قریب بود
 در استغز معترف بود و بعضی در ضمن آورد و بی او بیعت و سخن
 اروج در قنوت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 باشد و قنوت ترا که عطف بر کثرت بی او که در زودت طبع که اوج
 اگر موصوف بر نصف غنما از آن زودت و زودت و زودت
 بود و بی او موصوف بی نصف طار زودت و زودت و زودت
 و اگر طبع طبع که در این روز بی او در آن روز و زودت و زودت
 طبع معترف بود و در یکی که در یکی که در یکی که در یکی که
 بود و زودت کند و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت

در اول روز زودت کند زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 ناظر بر عهد است باح ذنب و دلیل قنوت و حرکت فتنه کار
 و کجاست که در سیمین الارب دلیل بر ب و عادت و قنوت
 ناست **احزان روح** با پروانه و قنوت الشجاع بخشن
 در طبع با عذر که در بیع و دلیل بر باری و شمشیر قنوت و دیانت
 و از کتب بر شده زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 عادت کند را **اما اجتماع و حمل** دلیل
 بر قنوت حال مولا که در طبع و زودت که معتمدان دارند و عوام و زودت
 زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 و چهره با کاد و حرکت معتمدان و زودت عادت و زودت
 و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 جستن با اوقات زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 ناظر بر زودت کتب و عمل و صورت در زودت و زودت و زودت
در سرطان دلیل کند بر باری که در سیمین معتمدان
 و بزودت جستن و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 دلیل کند بر زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت

ع

فتح رسول پیش هم و زودت اسم آمدن که در وقت برادرت
 بود و زودت و دلیل کند بر زودت و دلیل همه بخوار است و جسم بودن
 بمیونت و قنوت صفت عباد پیش بر آن در دفع فعل و کمال
 و زودت و زودت و دلیل کند بر زودت و زودت و زودت و زودت
 در زودت و زودت و دلیل بر زودت و زودت و زودت و زودت
 نگاه ما در عقوبت دلیل کند بر زودت و زودت و زودت و زودت
 سران دلالت ظاهری و زودت کشته شده و زودت و زودت و زودت
 در زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 و این هم و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 در صدای دلیل کند بر زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 شدن داده و در صدای قنوت و زودت و زودت و زودت و زودت
 بمیونت و زودت و دلیل کند بر زودت و زودت و زودت و زودت
 با زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 در زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 معتمدان و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت
 جودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت و زودت

و سوطین با بزرگی در بعضی نانو و قوج صبح میان اکر بر د کم
 شدن ستم در بارها بی بی و بسبب ای زرعها و بزرگی شدن
 در آن نیز می اسمب دقت **مقاوم گشت زهری** دلیل گند
 بر صورت میان اکر در آب دستم و خروج سپه و دقت بر آن
 دقت در آن داخده قلع و جبون دشم در آن زخمها و عادت
 در کوه یا پیدا و لغفان کلمات و عادت در بزرگی در راه
 دقت بود و رفت از کوه در کراته **سیر برود و در**
 دلیل گند بر کوه نایف در آب طرب دو فوج کرده تا در سرتق
 و لغفان تا در وقت ارداج و غلبت ط در بر آن دو دما قتی
 در از آن تا خاستن در بخت دره در دقتش و شکسته کلمات گشته
زهره زهری دلیل گند بر باری زان و در دردن و خطر آن
 در خوردی وضع عمل داخده طاری و بزبان بافتنی بافتنی گند
 ناس ز گاری از داج و دما تا جبال و خاری و کمر علات و بز
 هم در نه دقت **تمیشت زهره** و زهری دلیل گند بر باری
 بزبان و دجه و گواشین دانا ب قلع و جبال و بسبب ای زمین
 در از آن تا در صلاح بر برفتن کما در دقتی بیشتر کوان در داج

با زردی و آماج جود و طعم و اعتدال استن و بر فرد صید
 در زنت **مقاوم زهره زهری** دلیل گند بر آنده در جنت و فرد گند
 که را و نه هم زهره در سقا ط اجنه در کوی در آن و دقت
 در آن با زردی و دما قتی در کوه نشین در جوی ارداج و دقت
 بر بران و ف و طها داخده خطر آن در ای بزه در
 در وقتش **دلیل عطر رود زهری** دلیل گند بر باری
 رسولان و بستن عدا دکت بنی که را بسبب ای عادت
 در دعت و بیج برده در کاک و سلا زردی که دکه نشین
 دره در دقتش و بزهره که هم در در جیف **زهره زهری**
زهری دلیل گند بر ظهور ضحانت تا دقت بر ضحانت در کوهی کالر
 تا حق داخده ای در آن و بخت زهری با زردی و دقتی
 در ای کمر بر گشتن هم در باری جود آن در در جیف
 و ف و بخت دره در دقتش **تمیشت عطر رود زهری**
 دلیل گند بر دقت میان که بر در آن دما قتی و
 جستن بوی های غند و بکستن عملها در ای کالر
 نامه در فوج طر و عدل اقصا و اقصا و در ب دقت

عس و فضلا و حجت عین لیس طایفه در دست در دست
 در خلاصه و کلمات پند کلام و کتب و کتاب در دست
 گوید که در این دیوان در وقت مقابله عطا شد
 و شش می دلیل کند بر خصوصیت و جوانی عین
 و فقها و نطاح حجت عین و نیز بر لایحه و فتوی عین
 تا حق و ناراستی در نظر در عین تا عین بخردا علی عین
 و انچه پند کلام و بی مای خرف و بیاری لفظ
تسبیح قدرتی و این کتب بر سلاطین و حجت نایب
 در دینی با زور را در آمدن حاجت های بزرگان **قریج**
فرد مشرفی دلیل کتب بر هدایت بر لکن در زده کتب
 در دل مغز عوام و زبان کجا در خصوصیت از اداج نیش
فرد مشرفی دلیل کتب بر اظفار امانت و در بخت در
 عوام و سبب بی جزایات و طایف و سلاطین
 و کتب تنبیه در زانند در دست و سون کار با و عین
 بار نه کامت عین قدرتی دلیل کتب بر نفاق عین علی
 و فضات و اعلم و عوام ان شرف و عین سفید در دست

لایحه

شرعی و انچه مالداران رسولان و مسافران و کدورت
 هو و تسبیح شش و **میرج** دلیل کتب بر قوت امرای
 و اهل سلاح و زیاده جاه عین طایفه و غلبه بر ارت
 بر تراج ملک و اکابر و عت و دستور و الت خوب
تسبیح شش و میرج دلیل کتب بر خصوصیت امرای
 و اکابر و وقت قضایان و صیادان و حجت مفید
 و کفار اینان **تسبیح شش و میرج** دلیل کتب
 بر نواری بافتی سپاه سالاران از ملک در وقت
 اهل سلاح و ساز دادن الت خوب و **میرج**
 اصله و نون و درم و مهرارت هو در وقتش
سقیح شش و میرج دلیل کتب بر طم بر رب و حق و توب
 کسینا ملک و اولاد و بران آمدن فراخ و عوام و تان
 عین و ناه خلابی از طم و ستم و عوام و کتب در دست
 در مایف کردن در دران درده نایب بر لایحه عین
شدلی نمره و میرج دلیل کتب بر وقت اداج در دست
 در حل وقت کشت و کشت نکاد و تان و کتب در دست
 سوز و بارز که در وقت **تسبیح و میرج** دلیل کتب

تجار در این بازار و کتاب و علم و کسب بازار و قوه
گویند که بر دوزخ **شلیت قمر و عطارد** دلیل کند
بر دوستی اهل دیوان با رعیت و تیز تر بازار
حاضر بوده و کتاب و کاغذ و آمدن اخبار و خوش
دفعه خلاصی و تغییر هوا **مقابله قمر و عطارد** دلیل کند
بر بسیاری جنگ در بازار و وحدت اهل دیوان
بر عامه و اندوه تجار و کسب بازار و در اوج
و نشستن خطوط و تیر و پدید شدن مکر
احکام تحولات کواکب در بروج تحویل زحل در محل
دلیل کند بر حرکت پادشاهان جهت حرب و مقامات
و ظلمات هوا و بارندگی و نقصان سرما و گرمی
و انواع تشویشی و ناحیه مشرق و پنج در چهار امان
خوردن **کوبل زحل در ثور** دلیل کند بر حرب و قفنه
میان ملوک و اخفت یکی از پادشاهان و هراسی
در مردم و مرگ کاد و کوفتند آن و شتر و اوقت
مزرعهها و بیم زلزله و خرابی **تحویل زحل بجدوز**

دلیل کند بر حسی

دلیل کند بر حسی بنابر مای خفت و حرمت علم و بیماری جوانان
و اوقت در غنای همه در وقت بازن و کزات مقادیر
تحویل زحل بر سرطان دلیل کند بر نقصان آب و کسب بازار
و سستی در زمین و اوقات از حسی و قفنه
در زمین با منج و از تیز تر از کوبل و با بر دوزخ کشته شدن اوقات
بمیران و **تحویل زحل بر اسد** دلیل کند بر کسب بازار و قفنه
و معادن و قفنه از کسب و از کسب و کسب از کسب
و وقت قبح و خرابی **تحویل زحل بر سنبله** دلیل کند بر کسب بازار
خند و قفنه و کسب و کسب از کسب از کسب و کسب
توزن از کسب از کسب **تحویل زحل بر میزان** دلیل کند بر کسب بازار
و کسب و بیماری و کسب از کسب و کسب از کسب
حشمت **تحویل زحل بر عقرب** دلیل کند بر نقصان از کسب بازار
کشته شدن و تشویش در بازار و کسب از کسب و کسب
میران و **تحویل زحل بر جدوز** دلیل کند بر نقصان از کسب بازار
پارتنان بر رحمت و کسب از کسب از کسب و کسب از کسب
و اوقت از کسب از کسب **تحویل زحل بر جدوز** دلیل کند بر کسب بازار

افت کشید در شمار و بسیاری ضلای و قطع دستها
و اگر بر سرطان عکس کشد خشک می شود آنها بود و خط
کشیده و اذیت بر پنج حیوانات است و عکس زرد
بر ضد آنها است و باقی بر این قیاس ملاحظه کرد
ببین **تزیف کراک** زردش افس چون بزاف رسد
دلیل گنجه بر فست سماطین و حکم از دیاره اعیان و
انزاف و عدل بر رعیت چون قرمز زرد رسد دلیل گنجه
بر روغن اعلی حوران و زردش یا فستخ از بزرگان در دست مدون
کارها و فرخ رسد و اهل لغت چون مشتری بزاف رسد دلیل
گنجه بر ملکات عدا و انحراف دولت و قنات و زرد و خط
کشیده بر طایفه از نسل و طراب افتادن بر برات و ذوال
نعمت و فایده در مسلمات چون عطار زرد رسد
دلیل گنجه بر روغن اهرام و زرد و حکم و کراک در اهرام
و در ایدین و طلب علم کجیم در باب اقتضای وقوع معانات
خیر و سلامتی کودکان و گنجه هم در قیاس در جهت جوی تر بود
شطح و شعبه و دلیل و ظهور از در ارات در این چنین است

از

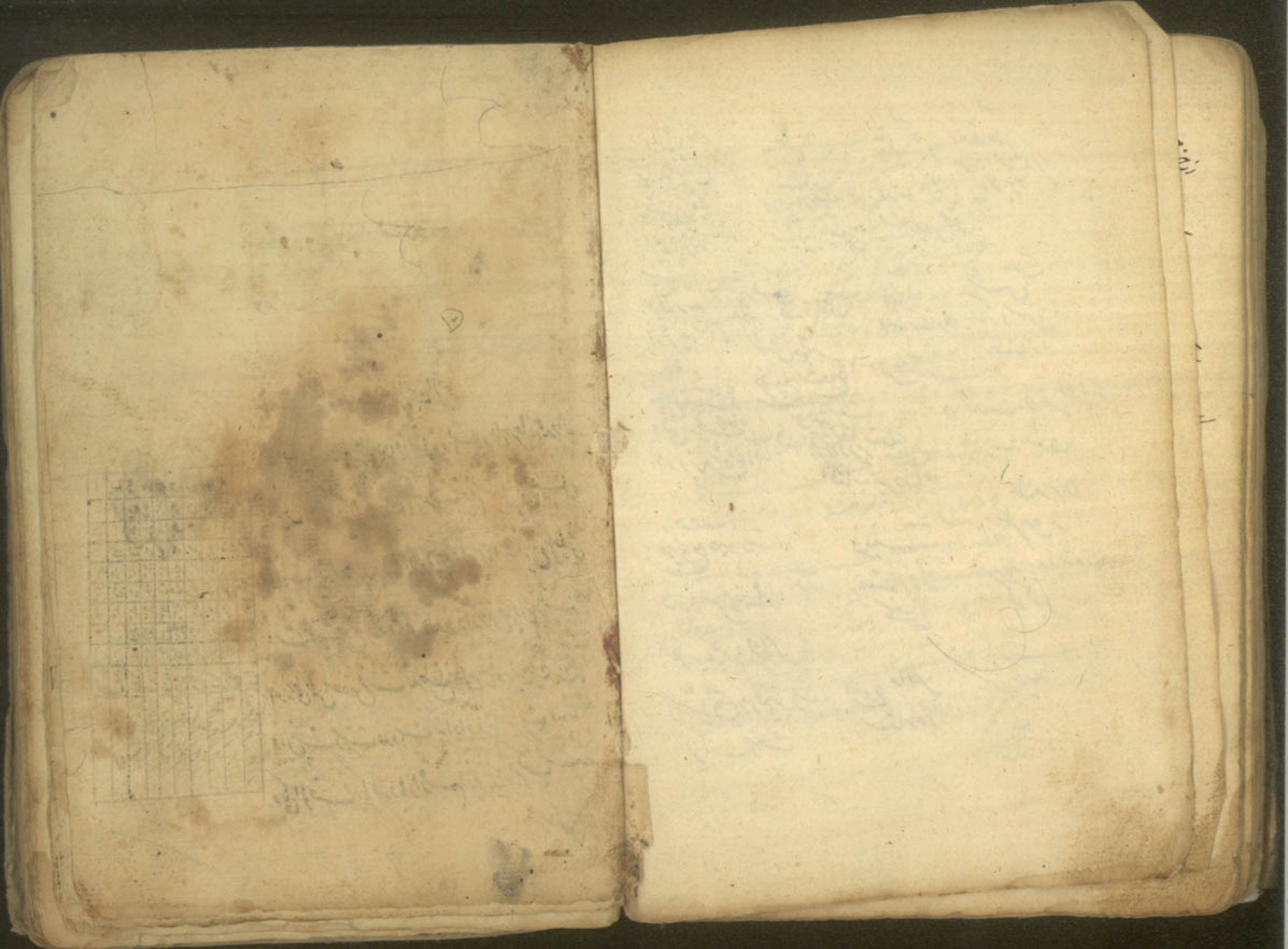
بشرف زین رسد دلیل گنجه بر فستخ اهرام بود
فستخ بر دست بیخ و افین و سلامتی قیاس و عقار و خط و کراک
زرد و باران سفید رسد گنجه در طبع معاش چون بیخ از
رسد دلیل گنجه بر زردت اهرام و اهل صلاح و بر مکنان
و حرکت فودج و دلیل بر سفیدان و زردان و گنجه است
صلاح و ستوران و علم ضلای از زردت و گنجه فستخ
و غیر چون **زهره رسد** دلیل گنجه بر ملکات اهرام
خود بنفشه مخطم و گنجه گنجه گنجه گنجه گنجه گنجه
در واقع بر بر و سینه و کراک بس و با سینه است بر اهرام
و عطیات در وقت نماند در مردان و سلطان بیان **بهر طراز رسد**
بهر طراز زهره گنجه و اهل به صود رسد ولادت گنجه بر ضعف حال و
تبیخ و اهل فلاح و کراک فستخ و اهرام گنجه گنجه
و تب ای راه **بهر طراز رسد** دلیل گنجه بر فستخ
شکر بیان و اذیت و زرد و اوستی و سفیدان و کراک
بر کاران و رنج ناپاکان و فزون نماند **بهر طراز رسد** ولادت
گنجه بر تبی معارضه بر این زمان و سلطان و سبب از طایفه گنجه

از قیاسی است
 جمله بی نهایت در این است
 تا اول طوطی
 منظره است
 در این است
 بنام بی نهایت

صلاح در خلق می کردن در ده نان و یک و اصلاح دستور
 رحمت زهره و لیس کند بر باد و خلق حال نان و سلطان
 و خندان و کس عطار و لیس بر این است
 بر صفت طوطی و در روز و طوطی و منجر بر این است
 باز در او اختلاف بود و هر چه در این است
 در لیس بر در استعانت احوال است
 این روز در آن راه زنده است
 در عین و قضات و با او از روز و اول بلبر است
 کس بر کس است حال رحمت و در شریک و داد پیش و در روز و بار
 از جبر است در استعانت زهره و لیس کند بر در نان و خوار بر این
 و لیس بر رو طاب و لیس زدن است
 بر وقت حال بر در نان و در طوطی و لیس کند بر در نان
 و کس بر در نان و در نان و در نان و در نان و در نان
 کس بر در نان و در نان و در نان و در نان و در نان

۴
 ۳
 ۲
 ۱

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰

شهر و اگر کند که اگر کتب عمده است و نشان روز رقم عدد
 هر روز باشد نگاه باشد که روز مکه را بنام هر روزی بود
 و نام روز تمام بخیر و زودید و درین جدول چنین باشد
 در تاریخ مکه در عهد سلطان جلال الدین ملک استی تاریخ بنام
 و نام ماههای این تاریخ هم نام ماههای فارسیان باشد
 و عدد روزهای هر ماهی در تاریخ مکه سی روز است و بخیر
 در آن روزها که در هر ماه و هر چهار سال پنج سال یکبار
 یکروز دیگر کجبه کسب در آن تاریخ اندک باشد تا شش شود و اول روز
 هر روزی ماه روزی بود که درین روز از آن وقت باشد و اول
 باشد و از جهت انتقال کرده باشد و بعضی از آنها
 و آن این علم را دست کرده اند که سال مکه را هم ماهها وضع
 کرده اند و نام روزها نام و بعضی اول فروردین ماه اول
 بود

روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

دیگر ماهها روز گیرند که در آن روز یا شبی که پیش از آن
 روزی باشد که لغت باشد را انتقال بود از پنج بدو دیگر
 و آن ماهها را اجالی یا مکه خوانند و ابتدا ای این تاریخ کجبه
 ملک است ای کردند و در تقویم خود را با یک رخصت دست
 و در ماههای مکه است و نام روزهای مکه است

روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

راست پیش از تقویم کواکب سیاره کشیده باشند در
 روزهای هفت برقم نوشته بود و در چهار دیگر روزهای هفت
 این چهار تاریخ هر روز برابر از روز که افتد کشیده از روز
 هفت برقم بنویسند و نام همه ماهها بر جانب دست راست

در وقت مجرور را نیز عرض باشد که در تقویمها عرض هر کوهی در این
 تقویم او پیاوردند و اقباب را عرض خود را در این کله عرض خود را
 ستارگان بود از راه اقباب و اقباب از راه خود دورتر
 و نشانههای شمالی و جنوبی در حلقه و در اقباب اول
 کبرند و نشان زاید و ناقص از دو حرف آخر کبرند اما هر وقت
 را از این نشانها را میباید باشد و آن بعد از این بود که
 مقصد آنها را در غایت عرض و میل هر یکی از ایشان معین
 کرده جدولی بنامه انداخته اند که در آنجا با امور
 در ساعات و ارتفاعات بدانکه شبانه روزی را
 به بیست و چهار قسم کنند و هر قسمی را بیست و چهار
 بقسط قسم کنند و هر یکی را دقیقه خوانند و در
 تقویم با برای هر روزی ساعات و دقائق آنرا در جدول
 در جدول

ساعت	دقیقه	دقیقه	دقیقه	دقیقه	دقیقه
۱	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۲	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۳	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۴	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۵	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۶	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۷	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۸	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۹	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۱۰	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۱۱	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵
۱۲	۱۵	۳۰	۴۵	۶۰	۷۵

در جدول جدا گانه بنهند و چون آنرا از نسبت چهار ساعت
 نشان کنند ساعات و دقائق شب باشد در روز
 از وقت تحول اقباب بجای تا وقت تحول اقباب
 آنرا بدو در نیمه دیگر باشد و شب برعکس باشد و در از این
 روزهای سال و کوتاه ترین روزهای وقت تحول اقباب
 بسبب آن باشد و کوتاه ترین روزهای سال و در از این
 شبهای وقت تحول اقباب بجای باشد و وقت تحول

کوه	کوه	کوه	کوه	کوه	کوه
۱	۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲

در وقت تحول اقباب بجای تا وقت تحول اقباب
 آنرا بدو در نیمه دیگر باشد و شب برعکس باشد و در از این
 روزهای سال و کوتاه ترین روزهای وقت تحول اقباب
 بسبب آن باشد و کوتاه ترین روزهای سال و در از این
 شبهای وقت تحول اقباب بجای باشد و وقت تحول

اقباب بکل شب و در وقت سادی باشد و این ساعات را
 ساعات مستقیم خوانند و چون هر روزی در مشرق باشد
 جدا بر دو روزه قسم کنند و این ساعات را ساعات
 زمانی و مستقیم خوانند و مقدار هر ساعتی بحسب درازی و کوتاهی
 روز و شب می افزایند و می کاهند اما ارتفاع اقباب مقدار
 بعد او بود از سطح اقی که بر زمین بگذرد و میان ظاهر و پهنه
 از همان جدا کنند و آن مقدار درجات و دقائق بود و این
 وقت نصف النهار بود و غایت ارتفاع هر روزی
 در تقویم بعد از ساعات در جدول جدا گانه بنهند
 و در ارتفاع آنرا در جدول بنهند و در آنجا که در وقت
 شب و در وقت درجه برین طریقت
 در نظر و تمام بعضی کواکب بعضی آنرا از اینست که چون در
 در جدول

در یک برج و در یک درجه و در یک دقیقه جمع کنند
 آنرا از آن و مقارنه خوانند پس اگر آن حال میان اقباب
 و ماه باشد آنرا اجتماع خوانند و اگر میان اقباب و کواکب
 مجرور باشد آنرا اترق آن کواکب خوانند و چون درجه
 و دقیقه در کواکب در دو برج که یکی از آن دو برج سیوم
 دیگر برج باشد مقادیر آنرا ستدیس خوانند
 بهر آنکه میان آن دو کواکب بعد از آن فلک باشند
 پس اگر یکی از آن دو برج چهارم دیگر برج باشد آنرا اترق

از جدول جدا گانه بنهند و در ارتفاع آنرا در جدول بنهند و در آنجا که در وقت
 شب و در وقت درجه برین طریقت
 در نظر و تمام بعضی کواکب بعضی آنرا از اینست که چون در

و اگر یکی از آن دو برج خشم دیگر برج باشد آنرا تثلیث
 خوانند و اگر یکی از آن دو برج خشم دیگر برج باشد آنرا مقابل
 خوانند و مقابل نیزین استقبال خوانند و اگر یکی از آن دو برج
 دو تن دیگر برج باشد یا ششم یا دوازده هم یا هشتم دیگر
 برج باشد در میان آن دو کوکب هیچ نظر نباشد و از این
 جا روشن شود که هر کوکب را دو تندیست و دو تندیست
 تثلیث بود از هر دو جانب و یک مقابل و یکقارنه نشین بود
 و جمله تثلیث نظر بود بدین هیأت و در اس و ذنب را با کوکب
 الا مقارنه نباشد و آنرا مجامد خوانند و در هر دو طرف
 را با اقطاب الا اشتراق نبود و این ترا با یکدیگر الا قران
 و تندیست نبود و از جهت آنکه این دو کوکب از اقطاب
 دور نشوند مانند کوکب دیگر کوکب چه زهره پیش از این

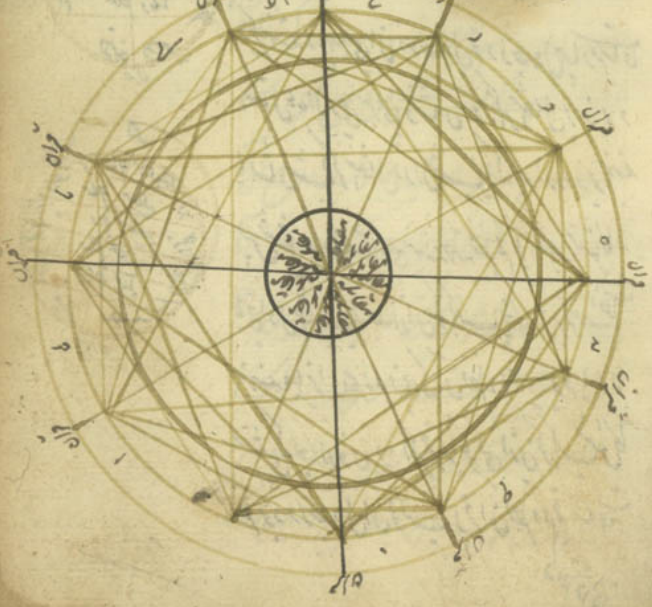

مفسر دوم

هفت درجه و خط رویش از سبب و غمت در حد اقطاب
 دور شود و در هر دو جانب و چون کوکب متوجه باشد
 یکی از آن نظرهای کوکب ششم که سید متصل است چون
 تمام شود و بگذرد کوکب حضرت و این نظرهای کوکب سبب
 را چه ماه بر شش تفرقه نویسد از جانب دست راست
 برابر هر روزی یا هر شنبی که آن نظر در وی بود و آنرا
 اتصال گفته خوانند و نام ماهی هر چه پارتی باشد در روز
 که در آن تاریخ مشهور است و چون ستارگان از برجی
 به برجی هم آنجا نویسد اما تا نظر برود و گویست یکی آنکه
 میان دو کوکب باشد که هر دو در دو موضع باشند
 که آن دو موضع بحسب حلول قنات در آن دو موضع است
 روز نصدای باشند و آن دو موضع بود از جانب هر

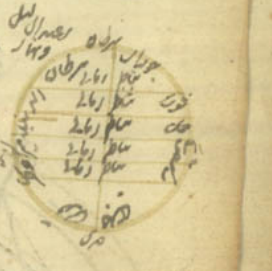
یا بطوریکه که متصل با سبب است که گوی که آن اتصال
 باد بود یا غیرت سیر او دان باطل شدن را آنکاست که گویند
 و با نیز این شکی نیست چنانچه درین دو علامت نظر ما و آنچه

بران مطلق دارند بیکدیگر باشد و الله اعلم

سرطان و مریخی که بعد از دو از نقطه سرطان و از نقطه
 چهارمی متساوی باشند مثلاً یکی در سبب درجه نوزدهم و دیگری
 در ده درجه بعد باشد چه بعد از یک از سرطان
 یکسج در درجه بود و از سرحدی چهار درج و سبب درجه
 بود دویم اگر میان دو دو کواکب باشد که هر دو در درجه
 بود که در مطلع متساوی باشند و بی باشند و آن دو موضع بود از
 دو جانب هر محل و سر نیز آن که بعد از دو از نقطه های هر محل
 و سر نیز آن متساوی بود مثلاً یکی در سبب درجه اول بود
 دیگری در ده درجه و سبب درجه پنجم از نقطه هر محل است
 درجه باشد و از نقطه سر نیز آن سبب درجه و سبب درجه
 با اتصال است که بی نبوده و باشد که کواکبی متصل شود و کواکب
 نظر ما سبب و پیش از آن تمام آن نظر ما سبب باطل شود سبب درجه
 یا بطوریکه

در ماه زجبات قمر در اجزای او در وقت است
 جب تقویم در هر ماه نویسنده اول ایام هجری و دوم ایام
 عری در دو جدول با یازده یا بیستم یا برقم هجری و محل ماهی
 بری که قمر وقت نصف النهار در آن برج بود در جدول
 دیگر بنویسد در هر یکی از دو جدول و در جدول چهارم ساعات
 انتقال ماه از برجی برمی و نشان روز که انتقال بر روز بود
 یا نشان شب که انتقال در آن شب بود که بعد از روز بود بنویسد
 پس شش جدول است وی بنویسد جهت نظر قمر کو کبک شمس گانه
 باقی اول قناب و بعد از آن کو کبک پنجگانه برتر بنویسد
 بنویسد و با برای هر روزی که آن نظر در وی بود یاد در
 شنبی که بعد از وی بود اگر قمر را کو کبکی ازین کو کبک شمس گانه
 نظر بود در جدول آن کو کبک رتق آن نظر و رقم ساعات
 که نظر در آن

که نظر در آن ساعت بود نشان روز یا شب که واقع شود
 بنویسند و اگر در هیچ نظر بنویسند خالی بماند و این ایضالات را
 ماه زجبات قمر خوانند و اجتماع و استقبال که در هر ماه
 اتفاق چند بر صفر دست راست بالای آنها لایق
 بنویسند و روز یا شب تعیین کنند و ساعات که از آن روز
 بود یا از آن شب گذشته باشد برج طالع و برج عاشر
 و درجات و دقائق هر یک هم بنویسند و طالع آن کو
 که در آن وقت از شرق طلوع کند و عاشر آن
 بود که در آن وقت میان شرق و مغرب بر میان است
 بود و بجز اجتماع هم بنویسند و آن موضعی بود از طلعت
 که آفتاب در ماه در وی معادل شده باشند و در
 استقبال هم بنویسند و آن روز موضع قناب بود در

ملاکات	انوار	علائق	اطار
۲	مهر	سوس	سوس
۴	سوس	سوس	سوس
۶	سوس	سوس	سوس
۸	سوس	سوس	سوس
۱۰	سوس	سوس	سوس
۱۲	سوس	سوس	سوس
۱۴	سوس	سوس	سوس
۱۶	سوس	سوس	سوس
۱۸	سوس	سوس	سوس
۲۰	سوس	سوس	سوس
۲۲	سوس	سوس	سوس
۲۴	سوس	سوس	سوس
۲۶	سوس	سوس	سوس
۲۸	سوس	سوس	سوس
۳۰	سوس	سوس	سوس

سوس

بامه مقابلت در شب موضع ماه و حالات قمر
 نویسد و بعضی در جدول جداگانه نویسد بعد از ما
 زبات قمر بر صفحه دست چپ و بعضی در خانه های
 از جدول ما زبات نویسد ملون دیگر در حالات قمر
 بجای سده ماه بار اس و زبات که در کله ام در شب
 اتفاق چند و چهره است در رسیدن ماه بدر شب
 در رجه هر دو خود و بادل در رجه هر دو قمر یعنی بطریق
 حرقه و بعد از آن شرف و هر دو کواکب میان کله و
 طریق حرقه بگویم و بعضی رسیدن ماه تحت اشعاع و هر دو
 اشعاع را هم یاد در نزد آن وقتی بود که بعد ماه از آنها
 پیش از اجتماع با دوازده درجه آید و چنانچه ماه
 با لید هم یاد و کند را چنان گویند که کوکبی است
 که لید

منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰

که سیر او معکوس است در وی بعد و هر چهار سال
 تمام کند در وی بدوازده سال و چنان گویند
 در فلک بدید از رتبه و جدول حالات قمر و
 بعضی اختیارات چنین است

منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل	منازل
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰

در منازل قمر آن است که است
 در هر منزلی بنام و صورتی که در وی مختل کرده اند

این کتاب در علم نجوم است
 و در بیان منازل قمر است
 و در بیان صورتی که در وی مختل کرده اند
 و در بیان نام و صورتی که در وی مختل کرده اند

مستطاب در ظهور و خفای کوکب در کجالات
 ایشان بدانکه ستاره کان عطوی بیس از تهران بخند
 روز در مغرب محضی شوند بعد از غروب خفت بعد از
 استراق بخند روز در مشرق طایفه شوند پیش از طلوع خفت
 و استراق ایشان با خفت در میان آتام استقامت
 ایشان باشد و خفت با این کوکب در میان
 آتام رجوع ایشان باشد و رجوع ایشان در میان آتام
 آفتاب باشد و در هر دو خط در میان آتام
 استقامت و رسم در میان رجوع استراق بود در اول
 رجوع در مغرب محضی شوند در اول در مشرق طایفه
 شوند و پیش از استراق که در میان استقامت بود
 در مشرق محضی شوند و بعد از آن در مغرب طایفه شوند
 اذکار

در کما عا انزل و رفوق الارض
 و ۱۴ در وقت الطلوع خفت
 عروج بالادعی
 ازین باشد
 در

و اوقات ظهور و خفای هر کوکبی در تقویم در
 ایضالات کلی نویسد اما درین ماه نو و اول از
 خردب خفت در شمال یا در جنوب بار یک یا در
 به پشته در وسط جداگانه همه بر این نویسد و با
 که احوال سیر کوکب در حد و اوقات همگانه تقویم
 ایشان در آن دو از ده ورق که گفته هم بر این
 کنند و مثلا چون بر این سیر بود یعنی سیر او سیر
 زیاده باشد این رقم نویسد **بط** و چون بطی را سیر
 بود یعنی سیر اس از وسط کمتر بود این رقم نویسد **مط**
 و چون سیرش بقدر سیر وسط باشد این رقم نویسد **مط**
 و مقیم **لا** و مستقیم **راست** و راجع **راحت** و با
 که راجع را رقم و استقامت را نویسد

در هر کوی راجه رنطق بود و نطق لوح و چهار نطق
 و نطق ترویر باشد که این رقم هفتم بنویسند
 و نطق نهایی نطق او بی چسب بود اول **نطق دوم راجه**
 و **سیم راجه** و چهارم **نطق** و نطق اول تدویر **را قار**
 و دوم **راف** و سیم **را قور** و چهارم **رافد** و هفتم
 نطق تدویری بنویسند چنانکه در این صورت است
 که در صفحه لاش دایره کمر قوس شده **مصلح** در بالای ایست
 در تقویم بیاورند در اوراق دو اذده کانه بر این
 روزی بنویسند ارباب جستار است که از روز
 چه کار را نشاید و از چه چیزها را بایمیزد و ما این
 را بعد ازین باجمال بیان کنیم که ازین و پیش از اوراق
 ماهها نطق سال و صورت آن بیاورند در صورت

در هر کوی

طالع درجات خانه های دو از ده مکان را از برود

بنویسند و مواضع کواکب که در وقت تولد
 اکتاب ثبت کنند و مواضع سهام هم بنویسند
 و سهام دلایل خیرهای مخصوصی بود که که از مواضع کوا
 کب نهایی گیرند از همه قوی تر سهم استخاره و سیم
 بود و پیش از صورت طالع وقت تولد اکتاب
 و مواضع استخرج آن از نطق بیاورند و باشد
 که طالعهای فصلها را لوطی لغهای اجتماعات

در هر کوی این نطق بعد از آنکه در
 هر نطق بعد از نطق تدویری
 بعد از نطق هر یک که از ده درجه
 باشد تا در وقت تولد
 از هر یک که از
 هر یک که از

دروزدهم درجه محل است و شرف ثمانه درجه
 نور و شرف زحل در پست و یکم درجه میزان و شرف
 مشتری در پانزدهم درجه سرطان و شرف
 مریخ در پست و هشتم درجه جدی و شرف زهره
 در پست و ششم درجه حوت و شرف عطارد
 در پانزدهم درجه سنبله و شرف ماهی در پست
 درجه جوزا و شرف زنبق در سیم درجه قوس و برج
 در اینجا سیمت مواضع در اجابت شرف است
 کواکب در تقویم و در وقت
 شرف کواکب معلوم شود و وقت
 مهبوط کواکب در وقت
 شرف هر یک میباشد
 فلک کواکب در خط
 مستقیم هبشان در
 سیمت صحیح است

در پست که تقویم کونیند که طریقه محاسبه میان مهبوط فلک و مهبوط
 یعنی از اول درجه نوزدهم میزان تا اول درجه چهارم
 عقرب و جدول شراف و مهبوطات کواکب
 سیمت و جدولین و برین نوع باشند
 در اجابت آن محل و پس وقتی مثلث آتش را
 در اجابت این مثلث بر دوازدهم شرف مشتری و در
 اندر و شرف مشتری را بر اجابت مقدم دروزدهم
 و سنبله و جدی مثلثه همانی زنده در اجابت این مثلثه

2
 1
 0
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

همان برج بود و درجه و نیم تقسیم برج که بعد از او باشد
 تا آنجا که کمتر از نهمه می ماند از آن قدر درجه را از او
 درجه پنج دقیقه را یک درجه بدینند از برجی که نوبت
 باور رسیده باشد آنجا برسد موضع ششمی عشرتیه آن
 کوکب یا آن دلیل باشد مثلاً کوکبی در یازده درجه چهل
 دو دقیقه از نور باشد و این مسئله ده درجه نهمه چهار
 برج باشد که آن برهماثور و جورد و سرطان و اسدند
 حصه هر یکی دو درجه و نیم دیگر چه باقی را از زده درجه
 باشد و چهل دقیقه را هشت درجه دیگر جمله سی و چهار
 شود و هر دقیقه را سیست و چهار دقیقه و این جمله
 برج سنبله باشد که نوبت باور رسیده باشد
 پس ششمی عشرتیه آن کوکب در سیست درجه و نیم
 از سنبله

از سنبله باشد همه را برین قیاس تا مل باید که در
 و چنانچه درین جدول نموی شود بدینکه احتساب تمام

دو پادشاه دایره فلکند و دیگر کوکب خدام و عمده

باشند و هر یکی را دو خانه داده اند و ملکان را یک خانه
 پس مناصف کنند نصفی قناب را و نصفی ما حساب را

و حقیقت در وقت تریخ قناب و جد اول آن
اینست که نموده شده **فصل** در احوال بروج حمل
و ثور و جوز برجهای بهارند یعنی چون قناب
درین برجا بود بهار باشد و سرطان و اسد
و سنبله برجهای تابستان بود و میزان و عقرب
و قوس برجهای خریف اند و جدی و دلو و حوت
برجهای زمستانند و برجهای اوایل را از چهار
فضل مقلب خوانند و آن حمل و سرطان و میزان و جدی
بود و برجهای میانه فضلها را ثابت خوانند
و آن ثور و اسد و عقرب و دلو باشد و برجهای
آخر فضلها را از جدی تا حوت خوانند و آن جوزا و سنبله
و قوس و حوت باشد و برجهای بهار و تابستان

شمالی بود

شمالی بود و عالی درجهای خریف و زمستان جزوی
و مخفض و حمل مذکور و نهاری باشد و ثور موت
و لیلی بود و هم بدین ترتیب یکی مذکور و نهاری باشد
و یکی موت و لیلی پس بروج ششگانه آبی و هوایی مذکور
و نهاری باشند و بروج ششگانه خاکی و آبی موت و لیلی
و بروج آبی و هوایی گرم باشند و بروج خاکی و آبی
سرد باشند و بروج آبی و خاکی خشک باشند
و بروج آبی و هوایی سرد بروج زمستان و بهار بروج
باشند و بروج تابستان و خریف سقیمه الطوار
و جدوی که متضمن اینمعانی بود **فصل**
در احوال کواکب رطل و قمر و زحل و زحل و زحل
و قمر و زحل و زحل و زحل و زحل و زحل و زحل

سعد کبر و زهره سعد مهر و عطارد با سعد سجده بود
و با بخش بخش زهره از طلیعت و تدیس سعد باشند
و از تقابل و مقارنه و تریخ بخش در این سعد است
و زنب و کید بخش و کواکب علوی و بخش مذکر
و زهره و عطارد و قمر و زنب و هر چه مذکر باشد
الایخ نهاریند و مریخ و قمر و زهره لیلی اند و رطل
سرد و خشک است و مریخ و بخش گرم و خشک
و مشتری و زهره گرم و ترند و با اعتدال نزدیک اند
و قمر سرد و ترانه و عطارد با هر کوی که باشند
طبیعت او کبر و از تدکیر و تانیفت و غیره چنین
فصل در خانه های هر ارده کانه آن برج و درجه
که از مشرق طلوع میکنند در هر وقتی از اطلال خوانند
و از خانه

و آن خانه زندگی و تن و جان و عمر باشد و تندی
کار با بدان تعلی و بیدارن خانه و دم باشد آن
خانه مال و منفعت و باران باشد پس خانه سیم
و آن خانه برادران و خواهران و خواهران و جوانان
و تحویل باشد پس خانه چهارم و آن خانه مقام و بزرگی
و ملکها و عواید کار با باشد و آن را و تدالاک
خویند پس خانه پنجم و آن خانه فرزندان و مشا و هما
و خیر و اهدیه و قدم غایب باشد پس خانه ششم
و آن خانه فکر و تجویز ما و نیده کان و خدمتکاران
و چهار یا ایل خود باشد و خانه هفتم و تد فار ب
و نظیر طلوع و آن خانه زمان و هم از آن و بازان
و خصمان و سیبازان باشد و هشتم خانه ترس

صاعقه خرد و از خانه نام او اطاق بود
 سیم و پنجم هشتم و نهم و یازدهم مذکور بود و هر چه نام
 او خجست بود آن وقع و چهارم و ششم و هشتم و دهم
 دوازدهم باشند موش بود چنانکه درین جدول است
 که مسطور است **۱۲۳** و فرج و ترح کوکب
 بدان ماند فرج و خجل و روزه از هم بود فرج مستحق
 در یازدهم و فرج صبح در ششم و فرج صبا
 در نهم و فرج ظهر در پنجم و فرج عطاره در هفتم
 و فرج قمر در کسیم و مقابل فرج و ترح وقت خواهد
 و بودن کوکب بنا بر این روز فوق الارض و شب
 تحت الارض و کوکب فعلی را بر عکس وی تخریب کردند
 و هم چنین بودن کوکب مذکور در فرج مذکور و بودن کوکب
 موش

موش و خانه موش قوی دیگر باشند سیم و پنجم
 در حال نظرهای تلبیت و تسبیح نظر دوستی تلبیت
 تمام دوستی و تسبیح دوستی و مقابل و ترح نظر
 دشمنی اند مقابل تمام دشمنی ترح نیم دشمنی و نظر دوستی
 سعاد و نیک باشند و نظر دشمنی باستان چنان باشد
 و تعارضه و مجاسده با سعود نام تر سعادت می باشد
 و با کوس نام تر نخوتی و شام بجای نظر بود چه نظر را هم
 خوانند و جرم علویین نه درجه پیش از کوکب و نه درجه
 بعد از کوکب بود و جرم سفلیین هفت درجه پیش از کوکب
 و هفت درجه پس و جرم میانی هشت درجه پیش و
 درجه پس و جرم اثناب در هر جانبی یازده درجه
 و جرم قمر هر جانب دوازده درجه و ارض و زمین

همچون قمر و کوكب که بگوئی مظهر خواهد شد چون بجد مردم
متصل شود و نقصان عامان بود که میان ایشان
کثیر از بیم جرم آن کوكب مشهور از آن هر دو که در نظر
خواهند کرد که جرم او کثیر باشد اتصال بغایت
رسیده باشد و چون از نظر مگذرند مصرف شوند
و در حیات انصراف چون در حیات اتصال باشد
و چون قمر بر بی اتصال کند که بگوئی مظهر خواهد بود و اما
هنوز بحد اتصال رسیده باشد که بعد از انقطاع
و اگر مصرف شده باشد و کوكب را که از نظر مگذرند
خالی از سر است اگر در بر بی هیچ کوكب را از کواکب
شمارد که باقی نه بمانند مگر کوكب و حسی السیر است
فصل در مدلولات کوكب از طبقات مردم
در کواکب

زحل کوكب پیران و دیهقانان و از باب خاندانها
و مردمان سیاه باشد و مشتری کوكب قضات
و اشرف و اصحاب مناصب و قمر کوكب
سپاهیان و اهل صلاح و ترکان باشد و اما
کوكب بادشاهان و بزرگان و اهل امر دنی باشد
و زهره کوكب زنان و خادمان و مختاران و اهل
طرب باشد و عطارد کوكب ویران و اعیان
و دیوان و عالمان و وزیرگان و قمر کوكب رسولان
و پیکران و جاسوسان و مسخران بود **فصل**
در احوال روزها چون قمر مظهر باشد پیشتر کارها
شایسته باشد و اگر مشتری باشد از بعد از منقلب
تجارت و خرید و فروخت رات بد و از بروج است

دخول بلد و پناه کارهای کلی نهادن را در از بروج
ذو جدی سفر را و اگر اتصال بزهره بود از بروج منقلب
جابه پوشیدن و نوبتین را در از بروج ثابت الا
عقرب زخاف کردن و در بروج ذو جدی بروج
در ترکست را و اگر ناظر نجومی بود الا شمس و قمر
پناه و قبل سماع را و اگر ناظر نجومی بود در اصل از بروج
عقربت و زره است عادت بسته باشد و الا
بروج اخی بریدن کارها و جو بهار را در از بروج
ثابت بنامای شهرها و حصارها و بروج از بروج منقلب
سواری و کوی رفتن را در از بروج ثابت بنامای
ی شهرها و حصارها و بروج از بروج منقلب
لا در از بروج ذو جدی صلح سلام و در منقلب
الات

الات عرب را و اگر ناظر نجومی بود از بروج منقلب
نظر دوستی سفر و دخول بلاد نزدیک یا دشمنان از
بروج ثابت دخول بلاد ابتداء اعمال و اشغال
سلطنتی و بستن عهدنامه و از بروج ذو جدی دیگر
کارهای بزرگ و از بروج استی ساختن برای و کد خفتن
زند و سیم و اما اگر نظر عداوت بود در در چهری نمود
اذا انکه مسعود بود نشاید پنهانی گفتن و پوشیدن
کارها و در استقبال بر ضد آن اگر ناظر بطلان
بود و عطر مسعود نمود مانند نظر نظر مسعود باشد
و نظر دوستی تعلیم و محبت و کتابت و مجادله
شاید و اگر عطر از نجومی بود در در چهری نمود
که در نظر عداوت بود و در بروج اتصال بر در بروج

بر کوی کای راستی که منسوب بود بان کوکب
و قمر با ذنب و کید در کس و وحشی امیر در طریقه
دخالی امیر فاعله که از کس منصرف بود و اسیر
کار را نشاید نسبت آنچه در اختیار است از آن
تویم بان استیاج افتد و معرفت هوای
که بدان استیاج افتد در اختیار است کلی
و جزوی صلاح حال قمر و صاحب مواضع او و کوی
که کاری استند انوار منند کرد و با منسوب بود
و طالع وقت و صفت و اوقات در اختیار
کار را ننگه باید داشت و صلاح خانه آن بود که
از کس خالی بود و سعود بان نام بود و صلاح حال
کوکب آن بود که ایشان اوقات ذاتی بود

دال چنان

در آن چنان باشد که کوکب در خانه بود مادر
یا اوج یا ششده مادر در حد و دیاله در وجه خود بود
آن رنج که روی با اوج دارد یا در شمالی مساعد
باشد یا سقیم است یا زیاد در سیر و اوج
عرض بود و آن چنان بود که در فرج با خیر او تا د
یا مایل الا تا د یا ناظر طالع یا در ربع و خانه موافق
طبیع باشد و مسعود باشد و آن چنان بود که نما
باشد مسعود و نیز ناظر و فساد و حال بر ضد
این معانی باشد مانند وبال و مبوط و رجح و غرض
و احتراق بودن و رجح و خانه های زایل و ساقط
و ملزج و خوش شمال اینها و سعود قوی در چیز
بفرانید و ضعیف کا به کس قوی از کس شر با راستی

و ضعیف در شرف فراید و باید که کارهای منقلب
از بروج منقلب جوید ثابت را از بروج ثابت
اختیار کنند و افعال قمر را بگوئی که مناسب
ان کار بود مثلاً جائه نور بدین و نور شدین را
قمر در بروج غیر ثابت متصل بر زهره نیست و سفر
کردن را در بروج غیر ثابت و فای که اگر سفر بر باشد
و آبی اگر بحر باشد و متصل بجدی و منصرف از جدی
و خانه نهم که خانه سفر است و مقیم که خانه مقصد است
از دو و مسعود و تعلیم در بروجی که بر صورت مردم
بود و آن بروجهای اولی و سنبله و نیمه اول و ثانی
بود و خارج خطا رود و متراجم شود و بکار باشد
قمر در خانه مشتری و با تیرج باید و قصد کردن را

در بروجهای آشی و هوای نیکو حال باید و در قصد برودت
و شکب باید که قمر در جوزا نباشد و بنیان دادن را تا
که قمر صعد بود در شمال و در بروجهای ثابت یا در جنوب
و نعل در خانه چهارم نیک حال باشد و اعمال لطیف
باید که قمر در شرف بود یا در خانه ثناب ناظر باشد
بنظر دوستی و تجارت کردن را باید قمر در بروج منقلب
مسعود مشتری یا عطارد و خرید و فرخت را
قمر در بروج منقلب باید اما در فرود خانه منصرف
از سعد و در خوردن حاصل سعد و باقی برین قیاس
که درین مختصر حتماً کردیم و اگر کسی زیاده این خواهد
با کتب این عمل رجوع نماید و الله اعلم در یوم شنبه
سخن جادوی الاخر در فرقه مصلحان ظاهر حسب الواجب

در اولی

مخدوم و برادر بجان برادر خود مرقوم شد کتبه
البعده المذنب الماطل الجانی ذوالعقب ارباب محمد بن
ترکان الهدای غفر الله له و سر عبود علی محمد بن محمد
بیتام سید من شهر ۱۲۸۴
درست لیکه از طار کوه و سر آمد در سطر طار
قرار گرفت بر همین تاریخ مذکور تقویم
نور و

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

سیر کرم بسته که در اینست تا بحال بدوشن و شمار برین حوادث را
خبر از حدوت و وقایع اینست از وقوع بدادند که فقط نظری
النجوم فقال الخ سقیمه و ابا عمر را با اتمت
راضب و دیگر دایم تا بیکه از این لغت آن قبول از معنی غنیمه
و مالمندند از زمان طار کوه در طار آن مراد شدت این احوال
فرزند زاده کنند تا سبب این علم کون و سایر با تمام و تحت
علم بر تمام با سنده و هر دو در زمان بر وحدت صانع در هر دو
جب الوجوه است و لکن طار در با سبب طار برین شعر
له آیه و لربنا انزلنا حدیثه ان الله خالق کل شیء و هو اللطیف
الخبیر و در دو نام و در این است در یک نقطه از هر دو در اول
عمر و سبب را روز و چهارم و سوره مبارکه و الشمس و صحرای
روضه ان الله و ملائکته یصلون علی الذی ورتنا
در برین اوضاع و برین است بر صولت تا سبب آمد و النجوم

اولاً فیما من قول خلیفه از تو تینت دسالت من در روز
 ده و سه قرینت سجد و بی و چهار روز دینت ساعت و چهار
 هنر و فقیه و بی و چهار ساعت من در روز پنج تا پنج دیگر باشد
 پنجم روز در روز سه ساعت و چهار و فقیه باشد و زودا هر صبح
 یکبار سرسوزی و بی و پنج روز و با آمدن قیاس تمام نماز برین
 برتین است **عزائم الام** **ط صفا المظفر** **بیح الاول** **ط ریح الافر**
جاء الاول **ط صفا المظفر** **رحم الیوم** **ط شفا المظفر**
 رضوان المبرک **ط سوال المکرم** **ذ مقیمة الام** **ط بیح الیوم**
 واضنه از هر روز و در هر روز در هر ساعت
 و چهار وقت و فقیه باشد در اول از اضبط باشد تا سال تمام
 در ایست ساعت و چهار وقت و فقیه دیگر بران اضفنه نمایند تا
 تا جو ده ساعت و سه و فقیه باشد و چهار فقیه امده علی آن است

که در اول

در هر روز نصف بجوز کند از اینجا که کند و چون موده ساعت
 و سه و فقیه از نصف شبانه روز در هر روز ساعت است
 راده است پس هر یک که باشد و ان روز کسبه در آخر از فقیه
 از ایند تا در ان روز نیم روز تمام دفعه و ان سحر را کسبه
 شده که روز کسبه تمام باشد و چون سال تمام در ایست ساعت
 و چهار وقت و فقیه دیگر بر هر موده ساعت و سه و فقیه و فقیه
 نماید و فقیه ساعت و بیست و چهار و فقیه باشد و چهار
 از اینج که کند تا بنده از ان در هر ساعت و بیست و چهار
 فقیه اضبط تا بنده تا هر چهارم در ایست ساعت و چهار وقت
 و فقیه هر چهارم را بر هر ساعت و بیست و چهار و فقیه اضفنه
 نماید تا در هر ساعت و چهار و فقیه باشد پس هر چهارم کسبه
 شده چون کور به نصف رسیده است و چون هر یک در ایست
 ساعت و چهار وقت و فقیه را بر موده ساعت و چهار و فقیه

ماه جماد الاثنان باسد روز و شب ۴۰ باشد تا رتبت مهال
 در این ماه به لا تر از این شیخ معبر است در روز اقصی ما را غره فرزند
 چه شبیه به بر سفید پیش از آب در روز سراسر خوانند
 چه شبیه باشد در اردن که سفید از رتبت چه در آن روز ماه
 از ترشیغ اصاب دراید و عدد هر ماه سرد باشد بایست و
 سرد در چهار ماه متوالی ممکن باشد سه آید و داده نه دست
 ماه متوالی ممکن باشد بایست و نه آید و داده نه در خم روز تا
 در نوار خیزند که خواهد شد رقم عدد در روز باشد و چون ماه
 باقر رسد در تقویم بر شبیه از جانب ۴ است نام آن ماه
 نخواهد شد در میان جد و بلاه از انصافت که مانند بنویسند
هفتم در بیان تاریخ ردم و تعریف آن بدینگونه مبدء این تاریخ
 از عهد اسکندر قنوقوس ردم و هجرت و ابتدای این بوم در شبیه
 هجرت و نام ماهها در این است **لا** تشریح اول **لا** تشریح اول

لا کانون الاول **لا** کانون الاخر **۴** شش ماه **لا** از ماه **ک**
ن **لا** ابار ماه **۳** خزان **لا** عموز **۱** جماد الاول و اینها از
 ماه چهار ماه است باشد و هفت ماه دیگر بغیر شش ماه
 دیگر یک ماه شش ماه است و هفت روز باشد و در این تاریخ
 شیخ تحقیق کنند و در این سجد و نهفت شیخ روز در شب
 روزیست و آن ربع در چهار روز شیخ و آن روز سه در آن
 شش ماه اولی تا ماه شش ماه است و نه روز شیخ و آن در کتب
 اهل درویش است و عدد آن سجد و نهفت و نه روز شیخ و بعضی
 را اعتقاد است در وضع این تاریخ بعد از دعوات اسکندر است
 به اراده سال هر چند عقول قبول میکنند در وضع این تاریخ بعد از
 اسکندر باشد که در تاریخ است باب بر چند دلیل نقل کرده
 و تصدیق این قول میکنند و الله اعلم **هفتم** در بیان تاریخ
 تعریف آن بدینگونه مبدء تاریخ از عهد ملک از عهد این سیزده

راست و آخر ملک علم است و ایندیشین بوم هر سینه و بوم در
سینه بوم در این سینه این است **ل** در دوماه **ل**
ار و دینته ماه **ل** حرز داد ماه **ل** قوماه **ل** حرز داد ماه **ل** سینه در ماه
ل مه ماه **ل** ابان ماه **ل** ادر ماه **ل** دی ماه **ل** بهمن ماه **ل** اسفند ماه در
دیروز و یکروز در آخر اسفند از ده ماه افزاید و از آن سینه مشرف
نامند و این ماهها را ماههای نیک خوانند **ل** در میان تاریخ جلال
و عرفان آن بدانکه سید و این تاریخ از **ل** حرز داد است در عهد سلف
ل جلال الدین مکنه بجمه وضع این تاریخ بعد از تاریخ از حرز داد
ست بجمه و چند وقت سینه و نام ماههای این نام ماههای
فصلان است لکن اینها را بقتل زنده و از آن بقیه و عدد در روز
تا این ماه است باشد و بخورد و زنده را در آن اسفند
ده ماه افزاید بلا خلاف و چون در این تاریخ را ببرد
انتخاب همزه اند و دست بر افتاب سید و شرف و غنای

دگر

دگر رخصت جنب است چنانکه بر بعضی از زمان کسر راجع در دست است
فرد اند و مشاقرین اتفاق نموده اند و آن کسر که در روز کشته
در روز نقصان بجای رسد و تخفیف بجهت خاکت در راجع جدید
مانند سینه بر اوق بکجا به ضبط آمده ده دقیقه و جدید تاریخ تا
نیم از راجع کمتر باشد هر قدر که چهار ماه یا پنج ماه یکی روز را کسر باشد
جمع شود در آخر سینه افزاید تا شش روز و تقو در روز را کسر
شد و این روز در ماه جلاله است در شش و مید و تقو کم باشد
و آن روز سه روز وسط است و خوانند روز سینه در نصف
انتهای از روز افتاب در درجه اول باشد قسط و کنگه در
نصف النهار مقدم در آخر درجه حوت بجمه باشد و در تقویم
بر سینه از جانب سمت بعد از جدول انقالات حساب
جدید تاریخ برگشتند و در جدول از روز سینه رقم کنند
در روزیم لایم ماه عربی هلاله در سینه لایم ماه روم در حساب

ایام ماه جلایا و بسیند چون ماه ربیع ماهها تمام شود
 در بین صغیر دست سه است تا آن ماه و نخواهد شد و
 در میان جده و اتصالات کجا در برابر همان روز بسیند
فصل ششم در معرفت کواکب سیع سیاره مدالکمه کواکب
 سیاره هفتاد و هفت **در صفت** مشرب **در** ربیع **در** شخص **ه**
 زهره **در** عطارد **در** قمر **در** زحل **در** مریخ **در** کواکب **در** نجوم
 صفت انباشته در مریخ زحل کواکب در ملک جایگاه
 فیه مفرد و در زحل ملک کواکب ملک زحل باشد و در مریخ
 زحل ملک ملک فیه انرا ملک احدی تر خواهند در این کوا
 کب شش و قمر نیزین گویند شمس را نیز اعظم و قمر نیز صغیر
 و شمس در زحل را سعیدین خوانند شمس را سعد اگر در زحل را
 سعد اصغر و قمر را نحس خوانند زحل را نحس اگر در مریخ

خواجه

نحس اصغر و عطارد را نحس خوانند ز راه هر کواکب و سیاره و قمر را در ربیع
 کواکب را بعد از شمس قمر را پنجمه و قمر را ششمه و کواکب را هفتمه و زحل را هشتمه
 را نهمه و کواکب را دهمه و قمر را یازدهم و کواکب را بیستمه و زحل را سیستمه
 زحل و زحل را سیستمه و قمر را سیستمه و کواکب را سیستمه و کواکب را سیستمه
 گویند و در زحل و قمر و زحل را سیستمه و کواکب را سیستمه و کواکب را سیستمه
 و در زحل را سیستمه و کواکب را سیستمه و کواکب را سیستمه و کواکب را سیستمه
 قمر زحل را سیستمه و عطارد را سیستمه و زحل را سیستمه و کواکب را سیستمه
 دیگر دو ماه است که در میان ثنابت خوانند و ثنابت قمر
 در ملک چشم باشد و بالا برقه ملک ما ملک چشم باشد انرا ملک
 ملک و در ملک اعظم و در ملک اعظم و در ملک اعظم و در ملک اعظم
 انکاد و کواکب را در جانب شرق بسوزن و کواکب در دکان حرکت را

در نیم نهار در بزای چون نصف شفا در برج شفا و باقی تران قیاس
در وقت تقویم در صبح اول وقت رات بعد از صبح چهار کمانه نصف مجرب
مسافر بر کشتی کتب مواضع کواکب اهل خانه در بازار نصف النهار
از روز سه رشم اولسند آنگه رشم بر آن رشم در جهت تمام رشم
دقیقه و بلا در صبح در آن روز نام کواکب سبعه را برینسند در آنجا باشد
کند در بد ماه پس در صبح و عصر در آن روز در بطور در جهت در
در وقت کواکب روز در روز در آن وقت کواکب مستقیم باشد در جهت شفا
شفا کواکب سبعه باشد و اگر نه زیاد در ناقص بود کواکب مستقیم باشد
در وقت منبغ ستارگان در آنجا که مختلف باشد همانکه است
چهار کواکب را برین تمام کند در هر روز در جهت و نصف شفا
روز در جهت تمام کند در هر روز در جهت در جهت در جهت در جهت
ستار در جهت کند در هر روز در جهت در جهت در جهت تمام کند

در

در هر روز در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت
مستقیم و مستقیم در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت
سبزه ماه چهار ماه راجع باشد در جهت مستقیم در جهت در جهت
در هر ماه در جهت تمام کند در جهت در جهت در جهت در جهت
یک ماه در جهت تمام کند در جهت در جهت در جهت در جهت
در هر روز در جهت در جهت تمام کند در جهت در جهت در جهت
باشد در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت
راجع باشد در جهت مستقیم و عطا الله در جهت در جهت در جهت
در جهت مستقیم در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت
بیش در جهت راجع باشد در جهت مستقیم در جهت در جهت
در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت
در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت
کند در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت در جهت

ناتوانی دیگر دشمنان را بر سر زانو زدن و چهار قسم است که الله و هم توحی
راست است و هر یک را بنویسند قسمت بکند و هر قسم را در وقت
مانند در وقت بگوید بعد از آن با زبان نصف آنها را هر روز ساعت
دو تا پنج بخورد و آن حرکت نصف آنها را شش روز در آن روز
ان ساعت و در تا چهارم جدا جدا بنویسد ساعات و در قابق نام روز
زمانه و از آن زینت و چهار نقصان کنند آنچه باقی ماند ساعات
و در قابق شب باشد در روز وقت بخورد و نصف یکدر تا سلطان اثر
اید در نصف دیگر یکده و شب یکس این باشد پس لازم اید هر چند برین
روز تا دو گانه از پنج شنبه وقت بخورد و نصف یکدر تا سلطان باشد و کوتاه ترین
روز تا دو بند برین شنبه وقت بخورد و نصف یکدر برین در وقت بخورد
فتا بگوید و در آن روز در شب برابر باشد و این ساعات را ساعت
مستور بخورد و در وقت بگوید ان باشد هر روز در شنبه صبحا بعد از نماز
نیم شب در وقت بخورد و از آن ساعت مجموع در ساعت تا پانزده

۵۷

در وقت از آن

در مقدار هر ساعت بخت در روز دیگر هر روز ثابت میباشد و
سیکاه به **نصف در** در احوال برود بداند که هر روز در وقت برود بهمانند
بعضی وقت بخت افتاد در این سکه برود و هر چهار باشد در سلطان
دانشد و سید برود تا بنشیند و بعضی وقت بخت افتاد در این سکه برود
بعضی وقت بخت افتاد در میزان و بعضی وقت برود و هر چهار باشد بعضی وقت
بخت افتاد در این سکه برود و هر چهار باشد و هر چهار در این
زمن تا آنکه بعضی وقت بخت افتاد در این سکه برود و هر چهار باشد با
سند در چهار ادا این سکه برود و هر چهار در این سکه برود و هر چهار
مشقبت خوانند و برود و ادا این سکه برود و هر چهار در این سکه برود
به دلی باشد ثابت خوانند و برود و ادا این سکه برود و هر چهار در این سکه برود
در سینه و قوس و صحت باشد برود و در سینه گویند و برود بهمانند
و ثابت باشد برود و هر چهار باشد خوانند و برود و هر چهار در این سکه برود
را برود و هر چهار در این سکه برود و هر چهار باشد خوانند و برود و هر چهار در این سکه برود

الکون

مناجات این باشد در سجده است باب رحمت مکتوبه در
بدین اصطلاح به مناسب کلام رب العزیز باشد **و جمع**
الشمس والقمر اگر این صحیح است که اگر کسی بخواند این
قرآن خواند چون میان هر کس و سجده بعد از آن از نظر
خواننده بر آنکه میان این هر کس و سجده در این
باشد بر هیچ خواننده بر آنکه میان این هر کس و سجده
بر هیچ خواننده نظر نیست خواننده بر آنکه میان این هر کس و سجده
و اگر کسی بر هیچ بعد از آن از مقابله خواننده بر آنکه میان این هر کس و سجده
نصف در واقع است و مقابله نیز از استقبال خواننده جهت
آنکه استقبال بخواننده است و بعد از آن در هر دو صورت از مبارک
در آن وقت قمر بدو پیشتر **و جمع** قمر بر آنکه خواننده
در این دو جنبه را با کسب خبر فایده نباشد و از آنجا که
خواننده در هر دو عطار در این استخوان نباشد و این را

باین که خواننده در این استخوان نباشد و این را
نشد چه عادت شد عطا الله از نفس است و نصف در هر دو بعد از آن
بهر وقت در هر دو طرفین و این نظر را که اگر کسی که از هر دو طرفین
دست راست برابر هر دو در هر دو طرفین واقع شود در میان انصاف است
کتابت نویسد و نام ماه را بر این مذکور را در هر دو طرفین که در هر دو طرفین
چون در جهت و استقامت آنهاست بر تمام این نویسد اما در هر دو طرفین
نویسد تا باطل شود تا آنجا که هر کس در هر دو طرفین باشد که آن در
نصف در ساعات روز است و در هر دو طرفین که در هر دو طرفین
نقطه انقلاب است یعنی از هر دو طرفین که در هر دو طرفین
نقطه انقلاب که در هر دو طرفین که در هر دو طرفین که در هر دو طرفین
بهر چهار سحر و در هر دو طرفین که در هر دو طرفین که در هر دو طرفین
قرآن نباشد و در هر دو طرفین که در هر دو طرفین که در هر دو طرفین
نصف در هر دو طرفین که در هر دو طرفین که در هر دو طرفین

صد در این روز بر کنند در اوقات هفت روز و نیم ایام ماه
عربده در تمام اوقات قرآن هر چه برساند و در قافله کزین
از روز بابت و در چهارم رشم از نماز بر روح خود انکه گانه
و بعد از چهار صد روز که رفتن جمله ملت در بر کنند حدیث نظر
ت قرآن که البته باقیه در بالا بر صد روز که تمام کوکب رفتن
گانه را نویسد و اینها بافتاب همانند بس بفرود بعد از هر حد
و بیشتر در پنج روز و در تمام اوقات در روز با کرب
قرآن یکی از کوکب رفتن که در نظر باشد در صد روز جان کوکب
رشم آن نظر در وقت است و در قیام که نظر باشد و علامت
روزی باشد نویسد و هرگاه قرآن بر تفر کند در آن هیچ بگویند تا
ظواهر باشد اما هنوز بعد از تمام نشود که نویسد بعد از آن
است و اگر در کوکب حضور است باشد و دیگر کوکب را تا به دید
کوبند خایه است و اگر در هر چه که گویا نه بیند که

در هر روز

در هر روز است و این اوقات بعضی اوقات قرآن با کوکب رفتن گانه
کار جات فرجه ایستد بسبب کثرت اوقات قرآن با کوکب رفتن
دادن طبع انسان با یکدیگر در حالت جمله نماز جات حالات
قرآن بر نویسند و حالات قرآن بود که بر اس و در تب بکارد و
بکر رسید تا فرجه به جهت اشعاع و غایت امتدادان شفت است
منبر برانند و اینها را در وقت که بعد از نماز هر روز در
باشد و دیگر شرف و بسوطة دینه در طبقه که رسیدن قرآن به نما
نموده در هر نماز در هر بنه برابر در هر طبقه باشد و فرج کبند
کوبند که کوکب کس است در سواد معلوم باشد در هر چه در هر
دچار است که در هر روز در هر ماه از ده دقیقه حرکت
کنند و صاحبان و صد گفته اند که ایمان کوکب در ملک بعد از نبوت
و این حالات قرآن در صفا دست چه در میان ایجاد نشن
گانه در این نوع رشم کتب فرج اس و مع ذنب **در هر روز**

نکه اخبار در نازده درجه شرف باشد و قرار در سه درجه نوز
بود در صورتیست که درجه نوزاد در نازده درجه شرف
دست را در نیت دهم درجه نوزاد را در نیت
دهفت درجه نوزاد در نیت در نازده درجه شرف
دهبوط هر یکی از کواکب مقابل درجه شرف باشد در اس
دو نیت نوزاد در نیت در نازده درجه شرف را در
سه درجه نوزاد در نیت در سه درجه نوزاد در نیت
برابر شرف باشد داستان در این باب جزو وضع نموده اند
بدین نوع **فصل پنجم در خط سیم** در خط سیم درجه نوزاد
کواکب در درجات است در سمت راست در جات شرف اوج
شرف تا آخر شرف می دیند که درجه معدود قویتر باشد و کوی
کب چون در درجه نوزاد در قوتش در تریب باشد و چون از
درجه شرف بگذرد در درجه نقصان داشته باشد در شرف و هبوط

کواکب

کواکب را در تقویم لجر نوزاد در نیت کند **فصل ششم** در نیت نوزاد
در نیت چهار نیت هر سه درجه و یک دقیقه **فصل هفتم** در نیت نوزاد
یوم نیت نیت است دست چهار دقیقه نوزاد کواکب را در نیت
نوزاد و هبوط را بسیار در اوج و در نیت کواکب را نیز بسیار
نوزاد **فصل هشتم** در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
هر سه درجه در یکی از این جهت از اشتقاق این نیت خوانند
صفا کواکب **فصل نهم** در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
باب این نوزاد نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
فصل دهم در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
این نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد
نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد در نیت نوزاد

تعمیر کشته است تا بار جفت زین است و به نسیب تمیز اولد

بر سینه به نسیب حرف خیم سمار بر سر: **نصف نردم** در صدد

کواکب مدانکه همی از کواکب مستیره را در برج انزلی نسیب به حد

بر صفت که ان حد به ضد در جابجیح معینی در سینه

حرف	د	س	ع	ج	ب
د	د	د	د	د	د
س	د	د	د	د	د
ع	د	د	د	د	د
ج	د	د	د	د	د
ب	د	د	د	د	د
حرف	د	س	ع	ج	ب
د	د	د	د	د	د
س	د	د	د	د	د
ع	د	د	د	د	د
ج	د	د	د	د	د
ب	د	د	د	د	د
حرف	د	س	ع	ج	ب
د	د	د	د	د	د
س	د	د	د	د	د
ع	د	د	د	د	د
ج	د	د	د	د	د
ب	د	د	د	د	د

بر سینه به نسیب حرف خیم سمار بر سر: **نصف نردم** در صدد
است که هر چه را به نسیب کندی و ان سمار را بگویند و نسیب بر توای

دانیما بکنند

دانیما بکنند دده در خط اول و سمار به صاحبش دهند که حج نیست

دده در خط دیگر در سمار به نسیب دهند که نسیب نسیب است دده در خط

حرف	د	س	ع	ج	ب
د	د	د	د	د	د
س	د	د	د	د	د
ع	د	د	د	د	د
ج	د	د	د	د	د
ب	د	د	د	د	د
حرف	د	س	ع	ج	ب
د	د	د	د	د	د
س	د	د	د	د	د
ع	د	د	د	د	د
ج	د	د	د	د	د
ب	د	د	د	د	د
حرف	د	س	ع	ج	ب
د	د	د	د	د	د
س	د	د	د	د	د
ع	د	د	د	د	د
ج	د	د	د	د	د
ب	د	د	د	د	د

که هر کس که در خط سمار به نسیب دهند که نسیب نسیب است دده در خط

خط در خط سمار به نسیب دهند که نسیب نسیب است دده در خط

در سمار انج و نسیب کواکب مدانکه همی از کواکب مستیره را در برج انزلی

نسیب به حد بر صفت که ان حد به ضد در جابجیح معینی در سینه

است که هر چه را به نسیب کندی و ان سمار را بگویند و نسیب بر توای

هر حصص باشد در هر نسبت این صابون کلال ارج عطا شد در هر کسب
 و حصص او یک در سه پلان دیگر در صورت است در این زمان که هزار در صد
 در شش در صد بود با این ارج در هر صورتی که به چهارده در صد و
 سه در صد و نهم و این مشهور در سینه باشد به نسبت در هر در صد با
 نوزده در صد و نهم و این در اسد به نسبت در شش در صد و نهم و نهم
 این مشهور در سینه به چهارده در صد و نهم و این در هر در صد و نهم
 به نسبت در وقت در صد و نهم و نهم و این عطا شد در هر در صد به در صد
 در هر در صد و نهم و این در هر وقت اجتناب دانستند باشد و حصص
 او در وقت در شش و این او چهار یک زین جدیده الق بیگ است
 و این کوکب در این قوت و سعادت باشد **فصل بیستم** در بیان
 نظایر کوکب بدایه نسبت و نسبت نظر در سینه نسبت
 نظر تمام در سینه و نسبت نظر نیم در سینه و مقابله در شش نظر در سینه
 بیع نظیر نیم در سینه و مقابله نظر تمام در سینه و مقابله تا بعد رسد و با

کوکب

کسب و نسبت از سینه سینه باشد و نظر در سینه کوکب سعادت
 سکو باشد و نظر در سینه نسبت بدایه و نظر در سینه در سینه کسب
 نسبت بدایه و نظر در سینه در سینه این در سینه نسبت بدایه
 و چون کوکب سینه نظر بدایه کوکب سینه فان کوکب سینه در سینه
 انصاف تمام کند دیگر در کوکب سینه نسبت و صد نظر در سینه کوکب و
 مناسب بود که اجرام کوکب سینه در سینه سینه سینه تا ابتدا و
 سینه نظر که سینه در سینه در سینه که از سینه سینه خوانند و کسب
 سینه در سینه معلوم باشد بدایه سینه در سینه در سینه در سینه
مشترک در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
فصل در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
 در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
فصل در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
 در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
 در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه

باشد **کوکب** و زرا و الشراف و سواران و قضاة و علماء
 و صاحبان **کوکب** سپاهیان و لشکریان و کزبانان و درویشان
 و عیاران باشد **دست** کوکب سواران و سلاطین و حکام و اعیان
 ملک و اهل امر و دین **ه** کوکب زمان و امران و سلاطین و مطربان
 و دعاگران باشد **د** کوکب و سواران و ارباب علم و کلام و حکمت
 و هنرمندان و نقاشان و زرگران و بازرگانان باشد **و** کوکب
 رسولان و سفیران و پیکانان و صاحبان و کاروانها و عوام است
 و قوت و ایمنی کوکب قوت مستبران باشد و ضعف بر عکس
فصل بیست و یکم در آنچه قبلاً از او در حارده گمانه تقویم بیادند بیاید
 در شرف بیادند پیش از مبدع تقویم که روزی باشد که در نصف النهار
 از روزش باقی درجه چو باشد که در نصف النهار مقدم در
 اخر درجه صورت جمع باشد زواید چند بیادند چنانکه در درج
 اقل در صفا دست راست در دست چپ اختیار است نویسد
 که بودی قدر در هر میل از بروج حارده گمانه روز برابر است

نویسد

سبک بیادند از بیادند باشد در آنچه در درجه باشد نویسد در صفا دست
 راست زواید طالع هر یک که در حکام این نویسد و درجه نویسد از جهان
 است که حکم بر آن در خطا هر چه بود در هر هزار در هر هزار که بداند چنان
 در مکره در هر هزار که بود در حکم آن در طالع و غیر اینها بنامند و انبیا
 هر چه بود در هر یک که در خطا و در خطا که برشته تمام گشته باشد در هر
 و بداند که هر کس که در این چهار چوب بود در هر یک که در خطا باشد
 که در خطا است حساب **ج** حد آن در هر یک که در خطا که در خطا که
 مقابل آن که در خطا است حساب باشد وقت چنانکه در خطا که در خطا
 در خطا که در خطا است حساب از هر یک که در خطا که در خطا که در خطا
 خانه بیادند و مواضع که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا
 هر دریم را در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا
 هر در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا
 مرفق منطبق باشد از طالع خوانند و آن خانه که در خطا که در خطا که در خطا

در آن که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا که در خطا

داند از کارهای این خانه یعنی دارد و خانه حرم که از این بیت
امثال خوانند خانه مادر معاش در سرد و زایز باشد و طبیعت
سپه خانه برادران و ضاهان و نقد و حرکت فرزندی باشد
و اقرابین با این خانه تعلق دارد و خانه چهارم خانه برادران
داهلک و عواقب کارها باشد و این خانه را در تدا الارض
خوانند و خانه پنجم خانه فرزندان و مجربان و عیسی قاضی
همایان باشد و خانه ششم خانه سناکان و خدمت کاران و در کردان
و بیمار باقیه و خانه هفتم خانه ازواج و سرکار و ضهان و غایب
سنان باشد و این خانه را در تدا عارب و نظیر طالع خوانند و خانه
هشتم خانه خوف و خطر و کرمیات و مال غایب باشد و خانه نهم
خانه نفوذ علم و دین باشد و خانه دهم خانه شغل و عیال
بنامیه و این خانه را عاشره و تدا اسماء خوانند و خانه یازدهم
دوم خانه امید و سعادت و رحمت داران و مایان باشد و خانه

نه در اول

نه در اول هم خانه صدق و صفای و چهار بیابان و هر خانه
ازین هم از اول خانه در بر و اول قیقه باشد معین و از اول کز خرا
نند و در حوائث هر صفت مذکوره معرفت رویت اهل بیت
این طریق که در رتب بیت دهم بعد از آنکه بعد معدل و بعد سر
باشد شخصی نمایند هرگاه بدین از ده درجه زاده باشد بر او نیند
و هرگاه کمتر باشد لا بر او نیند یعنی بدین معنی و هرگاه بعد از ده
درجه در اول هم درجه باشد باریکی و صغیر نیند و هرگاه بعد
عین هم در اول هم درجه باشد معدل نماید و هرگاه عین هم در
ه دین نیند باشد نیند که بلند و ظاهر نماید و عین ماه را نیند
در رتب بیت دهم شخصی نیند درجه در هرگاه که نیند در رتب
این است و نیند و عین نماید با جزو با و مقدار عین ماه را نیند
ننید که چند درجه و چند و تقییم باشد و بعد از اوراق هر از
ده گانه و نیند و نیند و نیند و در رتب نیند و نیند

همهات مکنند در وقت کند که هر روز از راه قریب و در شب برسانند
در که ام جهت بود در آن جهت که باشد در بان جهت صحرای
و به همگامت رفتن مدغم باشد در وقت الارض جهت کم
کستی در وقت رفتن مدغم در وقت الارض جهت عم
درت علامتا کردیم و زمان بد باشد در وقت حاشیه همین جهت
مذکورن جدید و لا بر کند جهت المکنه در آن جهت که باشد در وقت
در درجه جهت نظر باید که در وقت جهت که مقابله این صفت
باشد جدا در بارسی چند بر کند جهت نظرات قریبا که است
قیه که از برای کار مکتوبه در کار بد باشد در وقت صورت یا کوفه
در آن جهت واقع شده در آن جهت نویسنده در آن جهت شروع در رسیدن
بوسط خود یا کوفه در آن جهت با جفا و قانع خسوف یا کوفه
و قدرت تا بر شش در عالم ما چند مدت است در وقت خسوف
یا کوفه قیام شمس و قمر گویند که بر آن باشد و باشد که احکام

بیا

هر جا هر از اوضاع که اگر شخصی مخفی بر سرهان صحیح آن ماه و نوبت
اینست الحی الامر معقول و مصلح حقیقی و مشی خبی است که در
ش نرفته در وقت تقویم میادند و گاه باشد که جهت خاص است
بعضی رواید دیگر هم میادند و لکن معقول نیست و الله اعلم با
اصواب **فان** در بیان یکی از اختیارات بدانکه اختیارات
امری که ظاهر باید که نیست شرطی جایز و این عمده قدر است است
باید که قمر صوف باشد باید که آن خانه که قمر در دست مسعود
باشد و بلکه صاحب خانه که قمر در دست مسعود باشد باید
بیرج طالع نایب بگو باشد بلکه صاحب طالع وقت نیکو باشد
باید که آن بجز که مسویران امر است مسعود باشد و آنکه
لانه که بان امر مسویران مسعود باشد بلکه که کس که در
امر متعلق دار مسعود باشد **فان** اختیارات نویسنده در وقت

نشاندها می که علاوه بر مبنای فکری حکومت (کتاب - ذکر)

